काष्ठागार्।वतंसकाम् । सुन्यस्तां सुसमृद्धार्धा प्रमदामिव द्विपणीम् ॥ 10, 1. befindlich: न्यस्त एकाद्शाद्यः die vor der 11ten befindliche Silbe, die 10te Silbe Çaut. 27. ausgestellt: क्रय्यं न्यस्तं क्रयःय पत् स. 871. niedrig, schwach (vom Ton) RV. Part. 3, 17. — 2) Jmd oder Etwas (acc.) bei Jmd (loc.) niederlegen, in Verwahrung geben, anvertrauen, übergeben: स राज्यं सचिवे न्यस्य MBB. 3, 9922. धनूर्त्वम् — न्यासमृतं तदा न्यस्तमस्माकं पूर्वक R. 1, 66, 13. स पदि प्रपद्यत पद्यान्यस्तं यद्याकृतम् M. 6, 183. धनं कृत्वे न्यस्य Jiók. 2, 62. न्यस्ता तेन मिल्लाषु काशत्वा Rage. (ed. Calc.) 1, 35. रामे स्रोन्यस्यताम् 12, 2. मेहेक् न्यस्ता विप्रण केनचित् । स्रावित्तकाभिधा येषा स्वावेतः 16, 102. स्वातिर न्यस्य — माम् Beatt. 5, 82. — caus. niedersetzen heissen: गङ्गातीरि — न्यासपामासुरव तो शिविकाम् MBB. 1, 4,448.

- ऋभिनि niederdrücken: ऋभिन्यस्यत्यमीद्वत्कर्म् Kati. Ça. 2,6,22. vgl. ऋभिन्यास
- उपिन 1) hinzulegen: दीट्यमानं तता विक्कं पुष्यै: सत्कृत्य सत्कृतम्। तत्रापन्यस्य च प्रीतस्त्योमध्ये समिधितम्॥ R. 4.4, 17. 2) anvertrauen, übergeben: उपन्यस्य मक्तिज्ञा विष्ठभ्यः पाएउवान् MBB. 3, 11551. 3) aussührlich darlegen, auseinandersetzen, mit Argumenten begleiten: भूतमध्यनुपन्यस्तं कीयते व्यवकार्तः selbst die Thatsache, wenn sie nicht dargelegt wird, verliert im Processe Jāćk. 2,19. यखि गृधेण मक्मिन्निणा संघानमुपन्यस्तम् Hir. 120, 5. Vgl. u. समुपनि. किमिद्मुपन्यस्तम् was ist dies sür ein Raisonnement (Andeutung?)? Çār. 65, 15. स तु तत्र विशेषद्वलभः सद्वपन्यस्यति कृत्यवर्तम् यः welcher den guten Weg des Zuthuenden darlegt, verkündet Kir. 2,3. Vgl. उपन्यास.
- समुपनि aussührlich darlegen, mit Argumenten begleiten: त्वया च — मया समुपन्यस्तेष्वपि मस्त्रेष्ठवज्ञानं वाक्याहृष्यं च कृतम् धाः 103,3. — Vgl. oben u. उपनि 3.
 - -परिनि ausstrecken, hinstrecken: शयनीयपरिन्यस्तगात्र KATHÂS. 6,121.
- प्रतिनि für Jeden besonders hinlegen: तंबैवायुधजालानि भ्रातृभ्यां कावचानि च । र्थापस्थे प्रतिन्यस्य सचर्म कठिनं च यत् ॥ R. 2,40,16.
- বিনি 1) hier und da hinstellen, auseinanderlegen, vertheilen, ausbreiten: गुणाञ्च सूपशाकास्मान्यया द्धि घृतं मधु। विन्यसेतप्रयतः पूर्वे भूमा-वेव M. 3,226. (यूपाः) विन्यस्ता विधिवत्सर्वे R. 1,13,28. मुसमृष्टेषु देशेषु विन्यस्तान्मणिविद्कान् 5,17,2. (कृाराः) स्तनमध्ये मुविन्यस्ताः 13,37. (इन्द्रकाषिकः) प्राकारतालविन्यस्तैश्चन्द्रसूर्यशतिरिव १,१८ विभागविन्यस्त-मकार्घर लम् (सिंकासनम्) Вилл. 3,3. त्रितितलाविन्यस्तमालिमएडल: Рам**кат.** 230,18. विन्यस्तवैद्वर्यशिलातले Кишальз. 7,10. विन्यस्तप्रुन्तागुरू (स्रङ्गम्) 15. इतस्ततो विन्यस्तकृष्वाजिनस्षद्वपल — मुशलम् Paab. 21, 11. ंशिलाविन्यस्तभास्वदृशीसंविष्टाः 4. — 2) niedersetzen, auflegen: बद-र्धमिक् विन्यस्ता – शिला R. 2,96,6. एकं पार्मवैकिस्मिन्विन्यस्योर्हाण संस्थितम् । इतर्रिमंस्तया चार्ह् वीरासनमुदाव्हतम् ॥ ४ अङ्ग्राह्म beim Sch. zu Kumáras. 3,45. स्वोर्सि विन्यस्य वक्कं तस्य N. 24,40. शेषान्मासान् --विन्यस्यत्ती भुवि गणनया देक्लीमुक्तपुष्पै: Mses. 85. Uebertr. (seinen Geist, seinen Blick) auf Jmd oder Etwas richten: रामे विन्यस्तमानसा R.2,60,7. विन्यस्पत्तीं दृशा तिमिरे पिष्ठ Gitag. 5,19. — 3) hineinstecken: कर्णालंकृतिपद्मर्गगशकलं विन्यस्य चञ्चू पुरे 🗛 🗛 🗂 व 👼 हार् विन्यस्ते । तः रीपाञ्चल: Pankar. 236,9. — 4) übergeben: तव सूनावच्य विन्यस्य राज्यम् VIER. 155. सुतविन्यस्तपत्नीकः Jãás. 3, 45.
 - संनि 1) zusammen niederlegen, zusammenlegen: पानि मासानि सं-

कृत्य संन्यासुः Çat. Br. 3,1,2,4. तानालुप्य सार्धे संन्यासुः 4,1,17. — 2) niederlegen, ablegen, hinlegen, sinken lassen: सर्वाणि संन्यस्याभर्णानि мвн. 3, 16708. Месн. 91. तस्य चाेपात्तसंन्यस्ते शयानां शयने R. 5,14,29. संन्यस्त्भुजदयः । स्वय्स्यसि ३,३५,६३. संन्यस्तशस्त्रः RAGH.2,५७. त्रीडाद्मुं देवमुद्दीस्य मन्ये संन्यस्तदेकः स्वयमेव कामः Kumanas. 7,67. auflegen: भारं कि मिष संह्यस्य पातः MBH. 3,740. संन्यस्त hingestreckt, hingelagert: मद्विन्याससंन्यस्ताः स्वप्रयुक्ताः R. 5,13,45. श्रन्ये (वानराः) बन्येषु देशेषु संन्यस्ताश्च 6, 16, 46. — 3) in Verwahrung geben, anvertrauen, übergeben, übertragen: प्रणिधिभिः — संन्यस्य क्रिएयं तस्य (vermittelst Jmd in Verwahrung geben) M. 8,182. मिल्लासंन्यस्तकार्पायम् R. 4,28,5. संन्यस्य लिय प्राणान् 5,66,10. मिय सर्वाणि कर्माणि संन्यस्याध्यात्मचेतसा Ввас. 3, 30. चेतसा सर्वकर्माणि मिय संन्यस्य 18,57. यागसंन्यस्तकर्मन् 4, 41. — 4) aufgeben, sich von Etwas lossagen: संन्यस्य सर्वकर्माणि M. 6, 95.96. सर्वकर्माणि मनसा संन्यस्य Buac. 5, 13. ohne obj. allem irdischen Treiben entsagen und sich ganz dem beschaulichen Leben ergeben, सै-न्यासिन् werden: द्शलत्तवाकं धर्ममनुतिष्ठन्समाव्तिः। वेदातं विधिवच्छ्वा संन्यसेदनृषोा दिजः॥ м.६,७4. संरुध्य त्रणभङ्गरं तर्वावलं धन्यस्तु संन्यस्य-ति BHARTR. 3,21. संन्यस्तं मया Arun. Up. in Ind. St. 2,179.

- निस् 1) hinauswersen, wegwersen, ausstossen, ausreissen: निर्-स्तुं रत्तः vs.6,16. निर्रस्तुः शएर्डः 7,13.18. स केतिृषद्नादेकं तृषां निरस्पति निरस्तः परावसरिति Çar. Ba. 1,5,1,23. 6,4,20. 4,2,1,10. Âçv.Ça. 5,12. Kits. Ça. 21,3,33. 4,4. 26,6,16. कृस्ती निरस्यति oder ेते er streckt die Hände aus Vop. 21, 17. 23, 15. सर्व उष्माणी (die Laute श, ष, स und क्) ऽग्रस्ता निरस्ता (Çыштын: म्रनिरस्ता म्रबक्शितिप्ताः) विवता वक्त-ट्याः KHAND. Up. 2,22,5. निरस्तम् (Rede) = वर्योदितम् AK. 1,1,5,20. H.267. निरस्यतु पुमान् शुक्रम् M.5,63. Suça.2,23,9. (तोपधि) निरस्पत्तं त-रंगान् Buaरर. ७,१०५. बन्धं निर्स्यति (abstreifen) oder °ते P. 1, 3, 29, Vårtt. 3,Sch. 1917 abgeschossen (Pfeil) H. 779. — 2) zurückwerfen, abwehren, verjagen, verscheuchen: म्रस्या भूमेर्निर्सितुं भारं भागैः पृथकपृथक् мвв. 1,2502. निरस्य रतांसि к. 3,75,74. 4,9,88. भूयश्च शरवर्षेण निरस्ता ऽङ्म् 3,42,42. 1,32,18. 3,75,29. 4,8,31.51. 9,88. 12,43. 5,26,32. 50, 13. And. 9,18. तस्य (des Liebesfeuers) निरूह्यमानिकर्णस्य Aman. 91. रहाां-सि — निरास्थत् BBATT. 1, 12. 2,36. 15,35. निरासू राजसा वाणान् 14,23. निरास भृङ्गम् २,६. ऋरूपोन तमे। निरस्तम् RAGB. 5,7 1. निरस्तमुखाद्या AMAB. 96. निर्म्तापद् Deuntas. 67, 1. 96, 11. — 3) hinausweisen, verbannen, verstossen: गृक्तानि, स्ता न तेन वेदेक्स्ता मनस्त: RAGH. 14,84. प्रत्या -मम बान्धवाः। निरुस्ताः परिधावित R. 2,61,10. 110,26. 3,40,15. 75,62. 4, 14, 10. Dev. 1, 18. ein Bewerber R. 6, 72, 48. Mrkkin. 115, 25. H. 1474. निर्मित R. 4,13,45. — 4) zunichtemachen, vertilgen: निर्स्तपादपे देशे нл. 1,63. इत्तं निर्स्य Јаба. 2,19. निर्स्य समयम् мвв. 3,295. यशांसि सर्वेष्मृतां निरास्यत् Buati. 1, 3. — 5) zurückweisen, verwersen: अन्क-त्रंगतत्वं च निर्स्यति Sin. D. 28, 17.

्पर्ग 1) wegwerfen, bei Seite werfen: तन पृथिव्या प्रास्येनाप्स ÇAT.

BB. 3,8,5,9. नाभिना प्रास्येत् 8,7,2,16. 3,3,2,8. तन प्रास्यम् 4,4,5,1.

— 2) verstossen, aussetzen (ein neugeborenes Kind): पर्रा मार्ताएउमीस्यत्

RV. 40,72,8. मर्मञ्चन ली पुनितः प्रासे 4,18,8. तस्मातिस्त्रपं झाता प्रास्यति न पुमासम् NIB. 3,4. — 3) zurückweisen, verwerfen: एतेन अनलंकृती
पुनः झापीति यहकं तदिप प्रास्तम् SAB. D. 4,16.20.